

Středa, 26. listopadu 2014

P8_TA(2014)0063

Konference OSN o změně klimatu pořádaná v roce 2014 – 20. konference smluvních stran v Limě, Peru (1.–12. prosince 2014)**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 26. listopadu 2014 o konferenci OSN o změně klimatu (COP 20) konané v roce 2014 v peruánské Limě (1.–12. prosince 2014) (2014/2777(RSP))**

(2016/C 289/04)

Evropský parlament,

- s ohledem na Rámcovou úmluvu Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a na Kjótský protokol k této úmluvě,
- s ohledem na třináctou konferenci smluvních stran (COP 13) úmluvy UNFCCC a 3. konferenci smluvních stran, která sloužila jako místo setkání smluvních stran Kjótského protokolu (CMP3) a konala se v roce 2007 na Bali, a s ohledem na akční plán z Bali (rozhodnutí 1/COP 13),
- s ohledem na patnáctou konferenci smluvních stran (COP 15) úmluvy UNFCCC a na 5. konferenci smluvních stran, která sloužila jako místo setkání smluvních stran Kjótského protokolu (CMP5) a konala se ve dnech 7. až 18. prosince 2009 v dánské Kodani, a s ohledem na Kodaňskou dohodu,
- s ohledem na šestnáctou konferenci smluvních stran (COP 16) úmluvy UNFCCC a 6. konferenci smluvních stran, která sloužila jako místo setkání smluvních stran Kjótského protokolu (CMP6) a konala se ve dnech 29. listopadu až 10. prosince 2010 v mexickém Cancúnu, a s ohledem na Cancúnské dohody,
- s ohledem na sedmnáctou konferenci smluvních stran (COP 17) úmluvy UNFCCC a na 7. konferenci smluvních stran, která sloužila jako místo setkání smluvních stran Kjótského protokolu (CMP7) a konala se ve dnech 28. listopadu až 9. prosince 2011 v jihoafrickém Durbanu, a zejména s ohledem na přijatá rozhodnutí, včetně Durbanské platformy pro posílenou činnost,
- s ohledem na osmnáctou konferenci smluvních stran (COP 18) úmluvy UNFCCC a 8. konferenci smluvních stran, která sloužila jako místo setkání smluvních stran Kjótského protokolu (CMP8) a konala se ve dnech 26. listopadu až 8. prosince 2012 v katarském Dohá, a s ohledem na přijetí východisek týkajících se klimatu po konferenci v Dohá,
- s ohledem na devatenáctou konferenci smluvních stran (COP 19) úmluvy UNFCCC a 9. konferenci smluvních stran, která sloužila jako místo setkání smluvních stran Kjótského protokolu (CMP9) a konala se ve dnech 11. až 23. listopadu 2013 v polské Varšavě, a s ohledem na zřízení mechanismu pro řešení ztrát a škod přijatého ve Varšavě,
- s ohledem na dvacátou konferenci smluvních stran (COP 20) úmluvy UNFCCC a 10. konferenci smluvních stran, která bude sloužit jako místo setkání smluvních stran Kjótského protokolu (CMP10) a bude se konat ve dnech 1. až 12. prosince 2014 v peruánské Limě,
- s ohledem na balíček opatření EU v oblasti klimatu a energetiky z prosince 2008,
- s ohledem na zelenou knihu Komise ze dne 27. března 2013 nazvanou „Rámec politiky pro klima a energetiku do roku 2030“ (COM(2013)0169),

Středa, 26. listopadu 2014

- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES ze dne 19. listopadu 2008, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem začlenění činností v oblasti letectví do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2009 o strategii EU pro konferenci o změně klimatu v Kodani (COP 15)⁽²⁾, na usnesení ze dne 10. února 2010 o závěrech konference o změně klimatu v Kodani (COP 15)⁽³⁾, na usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o konferenci o změně klimatu v Cancúnu (COP 16)⁽⁴⁾, na usnesení ze dne 16. listopadu 2011 o konferenci o změně klimatu v Durbanu (COP 17)⁽⁵⁾, na usnesení ze dne 22. listopadu 2012 o konferenci o změně klimatu v katarském Dohá (COP 18)⁽⁶⁾ a na usnesení ze dne 23. října 2013 o konferenci o změně klimatu v polské Varšavě (COP 19)⁽⁷⁾;
- s ohledem na své usnesení ze dne 4. února 2009 „2050: Budoucnost začíná dnes – doporučení pro budoucí integrovanou politiku EU na ochranu klimatu“⁽⁸⁾, ze dne 15. března 2012 k plánu přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050⁽⁹⁾ a ze dne 5. února 2014 k rámci politik v oblasti energetiky a klimatu pro období do roku 2030⁽¹⁰⁾,
- s ohledem na konzultativní sdělení Komise ze dne 26. března 2013 nazvané „Mezinárodní dohoda o změně klimatu 2015: jak koncipovat mezinárodní politiku v oblasti klimatu po roce 2020“ (SWD(2013)0097),
- s ohledem na závěry zasedání Rady ze dne 9. března 2012 o činnosti navazující na sedmnáctou konferenci smluvních stran (COP 17) úmluvy UNFCCC a 7. zasedání smluvních stran Kjótského protokolu (CMP 7), závěry ze zasedání Rady ze dne 15. května 2012 o změnách klimatu – financování rychlého startu, na závěry zasedání Rady ze dne 18. července 2011 a 24. června 2013 o diplomacii EU v oblasti klimatu a na závěry zasedání Rady ze dne 15. října 2013 o závazku EU a jejích členských států uvolňovat větší množství prostředků na financování opatření v oblasti klimatu,
- s ohledem na strategii EU pro přizpůsobení se změně klimatu z dubna 2013 a doprovodný pracovní dokument útvarů Komise,
- s ohledem na souhrnnou zprávu Programu OSN pro životní prostředí (UNEP) z listopadu 2012 o nedostatečném úsilí při snižování emisí nazvanou (*The Emissions Gap Report 2012*),
- s ohledem na zprávy Světové banky nazvané „*Turn Down the Heat: Why a 4 °C Warmer World Must be Avoided*“ (Snižte teplotu: proč nelze dopustit svět s teplotou o 4° C vyšší), „*Turn Down the Heat: Climate Extremes, Regional Impacts, and the Case for Resilience*“ (Snižte teplotu: klimatické extrémy, regionální dopady a argumenty pro odolnost) a „*Climate-Smart Development: Adding up the Benefits of Climate Action*“ (Inteligentní rozvoj v oblasti klimu: navyšování přínosů opatření v oblasti klimatu),
- s ohledem na zprávu Globální komise pro ekonomiku a klima (*Global Commission on the Economy and Climate*) nazvanou „*Lepší růst, lepší klima: zpráva Ekonomiky pro nové klima*“ („*Better Growth, Better Climate: The New Climate Economy Report*“),
- s ohledem na tři zprávy pracovních skupin páté hodnotící zprávy Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) a na souhrnnou zprávu této hodnotící zprávy,
- s ohledem na výzvu generálního tajemníka OSN Ban Ki-moon, aby hlavy států přijely na klimatický summit v září 2014 s cílem přijmout jasné závazky k dalším opatřením v oblasti změny klimatu,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 8, 13.1.2009, s. 3.⁽²⁾ Úř. věst. C 285 E, 21.10.2010, s. 1.⁽³⁾ Úř. věst. C 341 E, 16.12.2010, s. 25.⁽⁴⁾ Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 77.⁽⁵⁾ Úř. věst. C 153 E, 31.5.2013, s. 83.⁽⁶⁾ Přijaté texty, P7_TA(2012)0452.⁽⁷⁾ Přijaté texty, P7_TA(2013)0443.⁽⁸⁾ Úř. věst. C 67 E, 18.3.2010, s. 44.⁽⁹⁾ Úř. věst. C 251 E, 31.8.2013, s. 75.⁽¹⁰⁾ Přijaté texty, P7_TA(2014)0094.

Středa, 26. listopadu 2014

- s ohledem na č. 10 věstníku věnovaného skleníkovým plynům (Greenhouse Gas Bulletin) Světové meteorologické organizace ze dne 9. září 2014 a na výsledky konference Social PreCOP o změně klimatu konané ve dnech 4.–7. listopadu 2014 ve Venezuele,
 - s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu
- A. vzhledem k tomu, že změna klimatu představuje naléhavou a potenciálně nezvratnou hrozbu pro lidstvo, biologickou rozmanitost a planetu, a je tudíž nutné, aby byla řešena na mezinárodní úrovni za účasti všech stran;
- B. vzhledem k tomu, že změna klimatu představuje bezpříkladnou hrozbu pro biosféru, dostupnost a dodávky potravin a vody, zejména pro chudé lidi na většině kontinentů, a pro zdraví, obživu a hospodářský rozvoj na celém světě; vzhledem k tomu, že situace, k nimž může dojít vlivem změny klimatu, mohou destabilizovat společenství a společnosti, zapříčinit problematické migrační toky a přispět k vyvolání či zhoršení napětí a konfliktů;
- C. vzhledem k tomu, že v posledních desetiletích mají změny klimatu dopady na přírodní i člověkem vybudované systémy na všech kontinentech a ve všech mořích; vzhledem k tomu, že měnící se srážky nebo tající sněh a led mění v mnoha regionech hydrologické systémy, což ovlivňuje zdroje vody, pokud jde o jejich kvantitu a kvalitu; vzhledem k tomu, že z důvodu změny klimatu se nadále téměř po celém světě zmenšují ledovce, což ovlivňuje objem odtékající vody a vodní zdroje nacházející se níže po proudu;
- D. vzhledem k tomu, že účinky změny klimatu ovlivňují i faunu a flóru na této planetě; vzhledem k tomu, že v reakci na probíhající změnu klimatu se u mnoha suchozemských, sladkovodních i mořských druhů změnil jejich zeměpisný výskyt, sezónní aktivita, migrační vzorce, četnost a interakce s jinými druhy;
- E. vzhledem k tomu, že podle vědeckých důkazů předložených ve zprávách pracovní skupiny páté hodnotící zprávy Mezivládního panelu pro změnu klimatu z roku 2014 je oteplování klimatu jednoznačné; dochází ke změně klimatu a lidské činnosti jsou hlavní příčinou oteplování pozorovaného od poloviny 20. století; široké a závažné dopady na změnu klimatu se projevují v přírodních a lidských ekosystémech všech kontinentů a oceánů již nyní; pokračující emise skleníkových plynů způsobují další oteplování a změny půdy, ovzduší i oceánů všech regionů světa; dopady klimatické změny ovlivní všechny státy bez ohledu na jejich bohatství; celkové emise skleníkových plynů v období 2000 až 2010 byly dosud nejvyšší v historii lidstva; bez zásadních celosvětových opatření směřujících ke snížení emisí skleníkových plynů se pravděpodobně do konce tohoto století zvýší průměrná celosvětová teplota o 5 °C; a vzhledem k tomu, že podle zjištění Mezivládního panelu pro změnu klimatu jsou některá rizika spojená se změnou klimatu značná a neúměrně narůstají, když se teplota zvýší o 1 až 2 °C;
- F. vzhledem k tomu, že podle zjištění páté hodnotící zprávy Mezivládního panelu pro změnu klimatu činí celosvětový uhlíkový rozpočet, který je po roce 2011 k dispozici v zájmu udržení naděje, že celosvětová průměrná teplota nestoupne o více než 2 °C, 1 010 Gt CO₂, zatímco míra stávajících celosvětových ročních emisí je přibližně 36 Gt CO₂, což znamená, že pokud by emise zůstaly na současné úrovni, byl by tento rozpočet vyčerpán za 28 let;
- G. vzhledem k tomu, že je nadále nesmírně důležité usilovat o splnění cíle snížení globálního oteplování na méně než 2 °C, který přijalo mezinárodní společenství; vzhledem k tomu, že pátá zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu jasně stanoví, že do roku 2050 musíme jít cestou „agresivního“ zmírňování změny klimatu, abychom zamezili překročení celosvětové teploty o více než 2 °C; vzhledem k tomu, že Parlament požaduje, aby dohoda uzavřená v roce 2015 usilovala o postupné ukončení celosvětových emisí uhlíku do roku 2050, vzhledem k tomu, že to tudíž vyžaduje, aby emise skleníkových plynů dosáhly co nejrychleji svého maxima a poté setrvale klesaly; vzhledem k tomu, že žádný takový vrchol není na dohled a koncentrace skleníkových plynů v ovzduší rostla v roce 2013 rychleji než kdykoli v předchozím období od roku 1984;

Středa, 26. listopadu 2014

- H. vzhledem k tomu, že EU snížila své emise v rámci Kjótského protokolu v roce 2012 oproti roku 1990 o 19 % se souběžným nárůstem HDP o více než 45 %, v důsledku čehož v letech 1990 až 2012 téměř o polovinu snížila intenzitu svých průměrných emisí a snížila své emise na jednoho obyvatele o 25 %, až na 9 tun emisí CO₂ (včetně všech plynů a všech zdrojů emisí, s výjimkou úložišť); vzhledem k tomu, že tuto skutečnost je třeba zohlednit jak v diskusích o cílech v oblasti klimatu do roku 2020, tak v přípravě ambiciózních cílů pro rok 2030;
- I. vzhledem k tomu, že řada zemí přijímá opatření směřující k ekologizaci hospodářství v odvětví průmyslu a energetiky, a to z různých důvodů, např. ochrany klimatu, nedostatku zdrojů a jejich účinného využívání, zajištění dodávek energie, inovací a konkurenceschopnosti; vzhledem k tomu, že podle odhadů Mezinárodní energetické agentury (IEA) vzrostly celosvětové emise CO₂ v roce 2012 na rekordní úroveň a podle IPCC nadále stoupají globální střední hodnoty teploty zemského povrchu a hladiny moře;
- J. vzhledem k tomu, že podle mezinárodního energetického výhledu pro rok 2014 (*International Energy Outlook 2014*) se v letech 2010 až 2040 zvýší celosvětová poptávka po energii o 56 %⁽¹⁾ a uspokojení této poptávky by vedlo k výraznému nárůstu emisí CO₂; vzhledem k tomu, že převážná část této rostoucí poptávky a nárůstu emisí bude pocházet z rozvíjejících se ekonomik; vzhledem k tomu, že na celosvětové úrovni dosáhly podle odhadů MMF dotace na fosilní paliva hodnoty 1,9 bilionu USD, přičemž předními poskytovateli dotací byly USA, Čína a Rusko představující zhruba polovinu těchto dotací⁽²⁾;
- K. vzhledem k tomu, že celkové antropogenní emise skleníkových plynů v období 1970–2010 neustále vzrůstaly, přičemž absolutní nárůst za desetiletí se koncem tohoto období zvýšil; vzhledem k tomu, že emise CO₂ pocházející ze spalování fosilních paliv a z průmyslových procesů přispěly ke zvýšení celkových emisí skleníkových plynů v období 1970–2010 přibližně ze 78 %, přičemž procentuální podíl tohoto příspěvku byl v období 2000–2010 podobný;
- L. vzhledem k tomu, že dvě země s celosvětově nejvyššími emisemi skleníkových plynů, Čína a USA, nedávno posílily své politiky v oblasti klimatu a zahájily diskuse o postupném ukončování používání fosilních paliv; a vzhledem k tomu, že si EU stanovila plán, který by měl vést ke snížení emisí skleníkových plynů do roku 2050 alespoň o 80 %;
- M. vzhledem k tomu, že v Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) stále není uznána zásadní úloha reformy dotací na fosilní paliva, přestože by odstranění těchto dotací mělo významné přínosy pro klima v podobě snížení celosvětových nákladů na stabilizaci koncentrací skleníkových plynů a odklonu ekonomik od činností s vysokými emisemi uhlíku; vzhledem k tomu, že by to rovněž mělo značné přínosy pro životní prostředí a zdraví, například v podobě omezení znečištění místního ovzduší, dopravních zácp, nehod a poškození silnic, a že to může poskytnout další pobídky pro investice do energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů a udržitelného řízení zdrojů;
- N. vzhledem k tomu, že podle Světové banky⁽³⁾ by boj proti změně klimatu přinesl do roku 2030 další růst HDP až ve výši 2,6 bilionu USD (1,9 bilionu EUR) ročně; vzhledem k tomu, že uplatňování inovací týkajících se klimatu v odvětví průmyslu a energetiky, zejména v oblasti energetické účinnosti, by pro Evropu bylo přínosem z hlediska průkopnictví na rostoucím celosvětovém trhu se zbožím a službami souvisejícími s energií, jenž by vedl k tvorbě pracovních míst, podpoře hospodářského růstu, zvýšení energetické nezávislosti a zajištění dostupných cen energií pro všechny, a to při současném potírání energetické chudoby, zmírňování změny klimatu a pokroku k udržitelnému hospodářství;
- O. vzhledem k tomu, že potenciální příspěvek opětovného používání a recyklace materiálů ke snížení emisí skleníkových plynů může rovněž přispět ke konkurenceschopnému oběhovému hospodářství;

⁽¹⁾ <http://www.eia.gov/forecasts/ieo/?src=Analysis-b2>

⁽²⁾ <http://www.imf.org/external/pubs/ft/survey/so/2013/int032713a.htm>

⁽³⁾ <http://documents.worldbank.org/curated/en/2014/06/19703432/climate-smart-development-adding-up-benefits-actions-help-build-prosperity-end-poverty-combat-climate-change-vol-1-2-main-report>

Středa, 26. listopadu 2014

- P. vzhledem k tomu, že cílů politik v oblasti změny klimatu lze dosáhnout pouze tehdy, změní-li se v rozvinutých i rozvojových zemích celkový kurz vývoje směrem k ekologické udržitelnosti;
- Q. vzhledem k tomu, že součástí celosvětového úsilí musí být podpora rozvojových zemí, která jim umožní usilovat o přizpůsobení se změně klimatu a její zmírňování;
- R. vzhledem k tomu, že problém s financováním opatření v oblasti klimatu je neoddělitelně propojen s širšími problémy týkajícími se financování udržitelného celosvětového rozvoje;
- S. vzhledem k tomu, že v boji proti změně klimatu je zcela nezbytné významně pokročit také proto, aby bylo možné plnit celou řadu cílů politik EU v oblasti životního prostředí, rozvoje, humanitární pomoci, snižování rizika přírodních katastrof, hospodářství, zahraničních věcí a bezpečnosti a lidských práv, a rovněž v dlouhodobějším zájmu řízení migračních toků směrem do EU;
- T. vzhledem k tomu, že rozvojový program na období po roce 2015 se zaměřuje na udržitelnost s cílem pomoci řešit globální otázky, jako je chudoba, nerovnost, zdraví a zabezpečení potravin a vody;
- U. vzhledem k tomu, že podle prognóz změna klimatu během 21. století povede k rozsáhlejšímu vysídlování obyvatelstva; vzhledem k tomu, že nebezpečí vysídlování se zvyšuje tehdy, když obyvatelstvu chybí půda, základní potraviny nebo bydlení; vzhledem k tomu, že dopady změny klimatu na kritickou infrastrukturu a územní celistvost mnoha států podle očekávání ovlivní vnitrostátní bezpečnostní politiku a územní celistvost malých ostrovních států a států s dlouhým mořským pobřežím; vzhledem k tomu, že vysídlování z důvodu změny klimatu může nepřímo zvýšit riziko násilných konfliktů v podobě občanských válek a násilí mezi skupinami obyvatel;
- V. vzhledem k tomu, že podle prognóz zpomalí dopady změny klimatu během 21. století hospodářský růst, znesnadní zmírňování chudoby, dále naruší zabezpečení potravin a zvětší stávající pastí chudoby a vytvoří nové; vzhledem k tomu, že se očekává, že dopady změny klimatu zhorší chudobu ve většině rozvojových zemí a vytvoří nové enklávy chudoby v zemích s rostoucími nerovnostmi, a to v rozvinutých i rozvojových zemích;
- W. vzhledem k tomu, že svět se musí tomuto obrovskému a složitému problému, který změna klimatu představuje, neodkladně postavit, a to tím, že dosáhne zásadní změny v úsilí o zmírňování změny klimatu a o přizpůsobení se této změně včetně:
- dohody o ambiciózní, právně závazné mezinárodní dohodě v prosinci 2015 v Paříži (COP 21) pro opatření v oblasti klimatu po roce 2020, která by byla úměrná cíli 2 °C a zároveň respektovala právo na spravedlivý a udržitelný rozvoj,
 - bezodkladného posílení a rozšíření zavedených opatření na snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 i v následujícím období a
 - navýšení finančních prostředků, které rozvinuté země vydávají na zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně, vývoj a transfer technologií a budování kapacit v rozvojových zemích, v souladu s vytvořením Zeleného klimatického fondu a závazkem poskytnout nové a dodatečné finanční prostředky, aby bylo do roku 2020 dosaženo roční výše 100 miliard USD, a zároveň zvýšení rozvojové pomoci s cílem dosáhnout závazku ve výši 0,7 % hrubého národního důchodu, který byl přijat už před dlouhou dobou;

Středa, 26. listopadu 2014

Naléhavá potřeba jednat

1. bere na vědomí mimořádný rozměr a závažnost hrozeb, které vyvolává změna klimatu, a vyjadřuje hluboké znepokojení nad pokračující liknavostí, se kterou mezinárodní společenství k tomuto problému přistupuje; je krajně znepokojen skutečností, že svět je výrazně mimo kurz, který by směřoval ke snížení globálního oteplování pod úroveň 2 °C, a vyzývá vlády, aby neprodleně přijaly konkrétní opatření v boji proti změně klimatu a k uzavření celosvětové dohody v Paříži v roce 2015, která by usilovala o splnění tohoto cíle;
2. konstatuje, že podle zjištění páté hodnotící zprávy Mezivládního panelu pro změnu klimatu činí celosvětový uhlíkový rozpočet, který je po roce 2011 k dispozici (má-li se zachovat naděje na udržení celosvětového oteplování pod úrovní 2 °C), 1 010 Gt CO₂; zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby se do tohoto úsilí zapojily všechny státy, neboť zpoždění při přijímání opatření zvýší náklady a sníží využitelné možnosti;
3. se znepokojením bere na vědomí poslední vědecká zjištění Tyndallova střediska pro výzkum změny klimatu (*Tyndall Centre for Climate Change Research*), podle kterých mají emise CO₂ v roce 2014 dosáhnout nové rekordní hodnoty 40 miliard tun (ročně) a celkové budoucí emise CO₂ nesmí přesáhnout 1 200 miliard tun, má-li být udržena 66 % naděje, že celosvětová průměrná teplota nestoupne o více než 2 °C;
4. zdůrazňuje, že dohoda uzavřená v roce 2015 by měla splňovat cíl, kterým je snížit celosvětové emise na úroveň, jež bude slučitelná s uhlíkovým rozpočtem odpovídajícím 2 °C, a měla by usilovat o postupné odstranění celosvětových emisí uhlíku do roku 2050;
5. připomíná, že proces UNFCCC bude zvažovat posílení dlouhodobého cíle, pokud jde o vzestup teploty, na 1,5 °C;
6. podtrhuje zjištění zprávy Ekonomiky pro nové klima nazvané „Lepší růst, lepší klima“ vypracované Globální komisí pro ekonomiku a klima, podle kterých mají nyní země, ať již mají jakékoli příjmy, příležitost vybudovat trvalý hospodářský růst a zároveň zmírnit ohromná rizika, která přináší změna klimatu;
7. očekává, že se nová Komise zhostí aktivní role při řešení celosvětové krize v oblasti změny klimatu, a i pokud jde o další finanční prostředky pro oblast klimatu; vyzývá Komisi, aby zaujala jednoznačný postoj, a sice že změna klimatu patří k jejím hlavním strategickým prioritám, a aby na všech úrovních a napříč všemi odvětvími vnitřní i vnější politiky a v rámci souvisejících akcí provedla taková organizační opatření, která budou tuto prioritu odrážet, mimo jiné také investováním do udržitelného zemědělství, a to v souladu s doporučeními zvláštního zpravodaje OSN pro právo na potraviny, a investováním do udržitelné dopravy;
8. zdůrazňuje, že globální politiky v oblasti změny klimatu vycházejí ze závěrů Konference OSN o životním prostředí a rozvoji (UNCED) konané v roce 1992 a že jsou nedílnou součástí snah o podporu udržitelného rozvoje všude ve světě; zdůrazňuje, že na politiky v oblasti změny klimatu je třeba nahlížet v tomto širším kontextu a že musí být spojeny s opatřeními přijatými v návaznosti na konferenci v Riu, rozvojové cíle tisíciletí a program pro období po roce 2015;

Pokrok týkající se Durbanské platformy

9. připomíná, že generální tajemník OSN ve svém shrnutí summitu OSN o klimatu upozornil, že se mnoho vedoucích představitelů ze všech regionů a všech úrovní hospodářského rozvoje zasazovalo za to, aby emise skleníkových plynů dosáhly svého maxima do roku 2020, poté dramaticky poklesly a druhá polovina století byla z hlediska klimatu neutrální;
10. očekává, že EU a její členské státy budou na konferenci COP 20 v Limě stát v čele konstruktivních jednání, aby mohly být vytvořeny nezbytné podmínky pro úspěšné přijetí závazné celosvětové dohody v oblasti klimatu v roce 2015 v Paříži; zdůrazňuje, že vlády z celého světa nesou společnou odpovědnost, také vůči budoucím generacím, za přijetí odpovídajících klimatických opatření;

Středa, 26. listopadu 2014

11. připomíná, že smluvní strany ve Varšavě souhlasily s rozhodnutím UNFCCC 1/CP.19, v němž jsou všechny smluvní strany vyzvány, aby zahájily či zintenzivnily domácí přípravy zamýšlených příspěvků dohodnutých na vnitrostátní úrovni a aby o nich v řádném předstihu před konferencí COP 21 (do prvního čtvrtletí roku 2015 u smluvních stran, jež jsou k tomu připraveny) informovaly tak, aby tyto příspěvky byly jasné, transparentní a srozumitelné a mohly být kvantifikovány; vyzývá smluvní strany, aby zajistily, že jejich zamýšlené příspěvky dohodnuté na vnitrostátní úrovni budou v souladu s omezeným uhlíkovým rozpočtem odpovídajícím cíli 2 °C a že bude co nejdříve dosaženo celosvětového emisního maxima;

12. vyzývá konferenci v Limě ke schválení otevřených požadavků na informace, aby byly zamýšlené příspěvky dohodnuté na vnitrostátní úrovni transparentní, kvantifikovatelné a srovnatelné a rovněž diferenciované podle typu příspěvku; dále konferenci v Limě vyzývá, aby schválila uskutečnění hodnotící fáze, která proběhne před konferencí smluvních stran v Paříži a během níž bude posuzováno, zda jsou předložené zamýšlené příspěvky dohodnuté na vnitrostátní úrovni dostatečné ke splnění cíle o udržení průměrného nárůstu teploty pod 2 °C a rovněž spravedlivé vůči jednotlivým státům;

13. zdůrazňuje, že země, které se již zavázaly k cíli snížení emisí za celé hospodářství, by měly i nadále pokračovat v dalším snižování emisí, a i další země, zejména největší producenti emisí a země s nejvyšší odpovědností a kapacitami, by rovněž měly přijmout cíle za celé hospodářství, jež stanoví stropy emisí a sníží intenzitu emisí skleníkových plynů;

14. žádá, aby byla obecně znovu oživena politika EU v oblasti klimatu a aby byly urychleně dohodnuty závazné ambiciózní cíle v oblasti snižování emisí, energetické účinnosti a využívání zdrojů obnovitelné energie s výjimkou sociálně a environmentálně škodlivých biopaliv do roku 2030, které by dodaly pádnost argumentům v mezinárodních diskusích o klimatu a byly v souladu se závazkem EU snížit do roku 2050 emise skleníkových plynů o 80–95 % oproti hodnotám z roku 1990;

15. opakuje, že ambiciózní rámec politiky EU v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 umožní EU, aby si udržela své postavení iniciátora, a mohl by povzbudit mezinárodní partnery k tomu, aby příslušně zvýšili i své ambice;

16. zdůrazňuje, že Parlament vyzval Komisi a členské státy, aby stanovily závazný cíl EU snížit do roku 2030 domácí emise skleníkových plynů oproti hodnotám z roku 1990 alespoň o 40 %, závazný cíl energetické účinnosti EU do roku 2030 na úrovni 40 % v souladu s výsledky výzkumu o potenciálu nákladově efektivních úspor energie a závazný cíl, aby do roku 2030 pocházelo alespoň 30 % celkové konečné spotřeby energie v EU z obnovitelných zdrojů energie; naléhavě vyzývá členské státy, aby tyto cíle zohlednily v probíhajících diskusích;

Prvky dohody, která má být uzavřena v roce 2015

17. zdůrazňuje, že dohoda uzavřená v roce 2015 musí být od počátku, kdy bude přijata v Paříži, ambiciózní, aby si svět udržel kurz směřující k dosažení cíle „méně než 2 °C“, a vyzývá EU, aby za tímto účelem spolupracovala se svými mezinárodními partnery;

18. je přesvědčen o tom, že konference v Limě by měla stanovit hlavní prvky dohody, která má být uzavřena v roce 2015, přičemž by měla vycházet z pokroku dosaženého v rámci Durbarské platformy v roce 2014, a znovu zdůrazňuje, že zásadními prvky dohody 2015 má být zmírnění, adaptace a financování opatření v oblasti klimatu a způsoby provádění;

19. vyzývá EU, aby do vypracovávání ambiciózní a spravedlivé dohody 2015 zapojila všechny strany, a zdůrazňuje, že tato dohoda musí odpovídat nejnovějším vědeckým poznatkům a měnícím se okolnostem, aby zůstala účelná a udržitelná po mnoho let i po roce 2020; proto podtrhuje nutnost vytvoření mechanismu, který umožní pravidelný přezkum závazků v oblasti zmírňování dopadů a jehož prostřednictvím budou smluvní strany moci posilovat své závazky vzhledem k cíli „méně než 2 °C“, aniž by bylo nutné dohodu znovu otevírat;

Středa, 26. listopadu 2014

20. zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby se na základě dohody 2015 vztahoval účinný režim dodržování na všechny smluvní strany; zdůrazňuje, že dohoda 2015 musí podporovat transparentnost a zodpovědnost prostřednictvím společného režimu založeného na pravidlech, včetně účetních pravidel a opatření pro monitorování, podávání zpráv a ověřování; zdůrazňuje, že pravidla by měla být rozlišena podle toho, pro který typ závazku se smluvní strany rozhodnou, přičemž je třeba vycházet ze zkušeností získaných v souvislosti s Úmluvou a Kjótským protokolem;

21. domnívá se, že sdílení úsilí by se mělo řídit zásadami rovnosti a zaměřit se přitom zejména na stávající emise skleníkových plynů a na emise akumulované v minulosti a také na schopnosti, posuzované například pomocí údajů o HDP na obyvatele, indexů lidského rozvoje a chudoby a údajů, které vypovídají o tom, s jakou mírou obtíží lze emise snižovat nebo omezovat; poukazuje na to, že je nutné dosáhnout posunu ve financování v oblasti klimatu, aby bylo možné celkově pokročit k nové dohodě o klimatu;

Cíle do roku 2020 a Kjótský protokol

22. klade zvláštní důraz na naléhavou potřebu dosáhnout pokroku, pokud jde o odstranění tzv. gigatunového rozdílu, který existuje mezi vědeckými poznatky a stávajícími závazky smluvních stran na období do roku 2020; vyzývá všechny smluvní strany, které ještě nepřijaly závazek, aby tak učinily; zdůrazňuje důležitou roli dalších politických opatření, včetně energetické účinnosti, podstatných energetických úspor, energie z obnovitelných zdrojů, účinného využívání zdrojů, postupného ukončování spotřeby a výroby částečně fluorovaných uhlovodíků, postupného ukončování dotací na fosilní paliva a posílení úlohy všeobecného zpoplatnění uhlíku v zájmu odstraňování tzv. gigatunového rozdílu;

23. vyzývá všechny smluvní strany, mezinárodní organizace, aktéry na nižší než celostátní úrovni správy a nevládní organizace, aby bezodkladně vytvořili, rozpracovali a provedli domácí politiky a iniciativy v oblasti mezinárodní spolupráce s cílem odstranit tzv. gigatunový rozdíl, a to zejména tím, že naváží na iniciativy představené na summitu o klimatu konaném pod záštitou generálního tajemníka OSN (jako např. koalici pro klima a čisté ovzduší) a na politické dialogy zaměřené na určení příležitostí s velkým dopadem z hlediska klimatu, rozvoje a růstu, které probíhají na technické a politické úrovni v rámci UNFCCC;

24. s ohledem na výrazný přebytek jednotek plnění závazků dle Kjótského protokolu (AAU, CER a ERU), které budou převedeny na účty EU a členských států v druhém kontrolním období Kjótského protokolu, vyzývá EU a členské státy, aby podle rozhodnutí 1/CMP.8, které vyžaduje, aby smluvní strany nejpozději v roce 2014 přezkoumaly své závazky na snižování pro druhé kontrolní období, některé jednotky zrušily, aby jejich počet odpovídal předpokládaným skutečným emisím a trajektorií pro vnitrostátní emise tak, aby byla nákladově efektivní a směřovala k dosažení cíle EU v oblasti klimatu pro rok 2050;

25. očekává výsledky multilaterálního hodnocení pokroku, do kterého se zapojila EU a několik členských států a dalších smluvních stran, jež se týká jejich cílů snižování do roku 2020 a které budou uvedeny na konferenci v Limě v rámci procesu mezinárodního posuzování a přezkumu; je přesvědčen, že transparentnost je nezbytná k lepšímu pochopení vzájemného úsilí a k vytváření důvěry mezi smluvními stranami;

26. konstatuje, že EU je na cestě k dosažení snížení emisí, které výrazně překračuje současný cíl 20 %, a znovu zdůrazňuje, že EU nabídla, že svůj cíl snížení emisí do roku 2020 zvýší na 30 %, pokud se další země produkující významné množství emisí zaváží ke srovnatelným cílům snižování;

27. upřesňuje, že ačkoli druhé kontrolní období Kjótského protokolu bude ve svém rozsahu omezeno, mělo by být považováno za velmi důležitý mezikrok, a proto vyzývá smluvní strany, včetně EU a členských států, aby druhé kontrolní období urychleně ratifikovaly;

28. zdůrazňuje, že recyklace a opětovné použití mohou přispět ke snížení emisí skleníkových plynů, neboť používání surovin je jejich významným zdrojem; znovu poukazuje na důležitost návratu k oběhovému hospodářství s vyšší mírou recyklace;

Středa, 26. listopadu 2014

29. poznamenává, že EU musí splnit svoji zásadní úlohu při snižování emisí prostřednictvím politik, které zastaví rozvoj nekonvenčních fosilních paliv produkujících vysoké množství skleníkových plynů, jako jsou dehtové písky;

30. konstatuje, že mnoho zemí již jde příkladem a dokazuje, že strategie rozvoje nízkouhlíkového hospodářství a hospodářský růst jsou ve vzájemném souladu; zdůrazňuje, že silná mezinárodní dohoda povzbudí další ambiciózní opatření na vnitrostátní úrovni;

Financování opatření v oblasti klimatu

31. připomíná závazek EU a jejích členských států uvolňovat větší množství prostředků na financování opatření v oblasti klimatu, aby svým dílem přispěly k závazku, jenž byl přijat v rámci kodaňské dohody a obnáší kapitalizaci Zeleného klimatického fondu (GCF) a společné uvolňování prostředků o celkovém ročním objemu 100 miliard USD do roku 2020 z široké škály zdrojů – ať již veřejných či soukromých, dvoustranných či vícestranných, včetně alternativních zdrojů financování; vyzývá ostatní dárcovské země, aby naplnily svou roli při podpoře dalšího zvyšování finančních prostředků na opatření v oblasti změny klimatu;

32. požaduje, aby EU odsouhlasila plán pro navýšení předvídatelných, nových dodatečných finančních prostředků, v souladu se stávajícími závazky, aby se přiblížila svému spravedlivému podílu na roční částce 100 miliard USD do roku 2020, a žádá, aby vytvořila mechanismus, který zajistí odpovědnost a kontrolu; vítá, že byly nedávno učiněny závazky ohledně finančních příspěvků do Zeleného klimatického fondu, a naléhavě vyzývá další země, aby přispěly spravedlivým dílem, přičemž rozvinuté země mají poskytnout do Zeleného klimatického fondu v příštích třech letech částku 15 miliard USD formou grantů;

33. vyzývá členské státy, aby finančně přispěly v dostatečném předstihu před konáním konferencí a aby lépe koordinovaly svá oznámení ohledně financování oblasti klimatu s EU, s cílem usnadnit komunikaci s třetími stranami ve věci celkového příspěvku EU a co nejpríznivěji ovlivnit samotná jednání; zdůrazňuje, že finanční závazky přijaté na summitu konaném pod záštitou Ban Ki-moon byly dobrým znamením a vylepšily obraz EU před jednáními v Limě;

34. připomíná, že k tomu, aby se do roku 2020 a poté zajistilo financování ve výši 100 miliard USD ročně, bude možná zapotřebí inovativních finančních zdrojů, a vyzývá proto státy, aby v Limě hledaly možná řešení;

35. znovu opakuje výzvu, aby byly příjmy z tržních nástrojů na omezení celosvětových emisí z letecké a lodní dopravy věnovány na mezinárodní financování klimatických opatření po roce 2020 a na Zelený klimatický fond; domnívá se, že EU by měla předložit návrhy na dostatečné a předvídatelné mezinárodního financování klimatických opatření v rámci dohody 2015;

36. naléhavě vyzývá členské státy, aby využily část prostředků získaných na trzích s uhlíkem na financování opatření v oblasti klimatu a na rozvojovou pomoc v rozvojových zemích; zdůrazňuje však, že tento mechanismus vykazuje závažné nedostatky, neboť výše prostředků prudce poklesla spolu se světovou cenou uhlíku; v této souvislosti se domnívá, že je třeba učinit kroky k tomu, aby se systém EU pro obchodování s emisemi (ETS) stal mnohem účinnějším nástrojem, aby množství odpovídalo předpokládaným skutečným emisím a bylo v souladu s nákladově-efektivní trajektorií vnitrostátních emisí směřující k dosažení cíle EU v oblasti klimatu do roku 2050, z něhož by následně plynuly dostatečné prostředky, které by měly být příspěvkem k financování opatření v oblasti zmírňování dopadu a přizpůsobování se změně v rozvojových zemích;

37. žádá EU a její členské státy, aby jasně definovaly úlohu soukromých financí jako dodatečných finančních prostředků, ale aby si zároveň uvědomily, že tento nástroj nemůže nahradit potřebu veřejných financí, zejména na opatření pro přizpůsobení se změně klimatu, a aby zdůrazňovaly potřebu transparentních informací a odpovědnosti v souvislosti s těmito financemi a zajistily zavedení příslušných sociálních a environmentálních záruk;

Středa, 26. listopadu 2014

Přizpůsobení se změně klimatu, ztráty a škody

38. vyzývá velké rozvinuté ekonomiky, aby svou existující vyspělou infrastrukturu využily k podpoře, posílení a rozvoji udržitelného růstu a aby se zavázaly podpořit rozvojové země v budování vlastních kapacit s cílem zajistit, že budoucího hospodářského růstu všude na světě nebude dosaženo za cenu dalšího negativního dopadu na životní prostředí;

39. zdůrazňuje, že opatření pro přizpůsobování se změně klimatu jsou zcela nezbytná a v nové dohodě musí zaujímat stěžejní místo; zdůrazňuje, že zasadit se teď o snížení emisí skleníkových plynů vyjde světové a národní ekonomiky levněji a že by se tím i snížily náklady na přizpůsobování se změně klimatu; naléhavě vyzývá všechny země, aby přijaly vhodná opatření, jejichž pomocí bude možné plánovat dopady změny klimatu, přizpůsobovat se jim a reagovat na ně v zájmu ochrany jejich občanů, společnosti, ekonomiky a životního prostředí a dosažení udržitelného rozvoje odolného vůči změně klimatu; konstatuje, že řešení rizik souvisejících se změnou klimatu vyžaduje přijímání rozhodnutí v měnícím se světě vyznačujícím se tím, že je nadále nejisté, jak závažné budou dopady změny klimatu a jaké bude jejich načasování, a že účinnost přizpůsobení se změnám má svá omezení;

40. připomíná, že rozvojové země, zejména nejméně rozvinuté země a malé ostrovní rozvojové státy, které přispěly ke zvyšující se koncentraci skleníkových plynů v atmosféře nejméně, jsou nejvíce ohroženy nežádoucími dopady změny klimatu, avšak mají nejméně možností, jak se jim přizpůsobit; vyzývá všechny země, které mají možnost tak učinit, aby tyto nejohroženější země v jejich úsilí o přizpůsobení se dopadům změny klimatu a v jejich úsilí těmto změnám čelit podpořily v zájmu dosažení udržitelného rozvoje odolného vůči změně klimatu a aby usilovaly o uzavření dohod, které posílí plánování adaptačních opatření na vnitrostátní úrovni, financování v oblasti klimatu, transfer technologií a budování kapacit;

41. oceňuje skutečnost, že poslední dvě konference smluvních stran (COP) se zaměřily na potřebu řešit ztráty a škody související s dopady změny klimatu v rozvojových a nejméně rozvinutých zemích, které jsou vůči jejím negativním dopadům nejzranitelnější; poukazuje na to, že je třeba v plné míře uplatnit rozhodnutí učiněná ve Varšavě a dále s nimi pracovat v Limě;

42. zdůrazňuje, že je třeba zajistit předvídatelnost financování opatření v oblasti klimatu v rozvojových zemích s cílem podpořit tyto země v jejich úsilí o přizpůsobení se změnám klimatu a o jejich zmírnění; v tomto ohledu zdůrazňuje, že země přispívající do Zeleného klimatického fondu budou muset vysvětlit, jaké finanční zdroje budou použity a jak tyto peníze získají, neboť tyto informace zajistí předvídatelnost příjmů pro rozvojové země;

43. uznává, že je obtížné oddělit klimatická a rozvojová opatření i jejich mnohé synergie na úrovni jednotlivých zemí, avšak trvá na tom, že je nadále možné provádět věrohodná a transparentní posouzení toho, jak je respektována adicionalita;

44. vyjadřuje hluboké politování nad tím, že výdaje na zmírňování dopadů změny klimatu a přizpůsobování se jejím dopadům sice rostou, ale tuto skutečnost zastíhuje fakt, že většina vlád, včetně vlád rozvinutých zemí, stále aktivně dotuje výrobu a spotřebu fosilních paliv;

45. zdůrazňuje, že je třeba, aby se činnosti související se změnou klimatu opíraly o participační přístupy spravedlivé z hlediska rovnosti žen a mužů a založené na právech, a že dopady změny klimatu je v neposlední řadě nutné se zabývat proto, aby bylo možné podpořit chudé a marginalizované občany a komunity;

Odvětví půdy

46. zdůrazňuje, že podle zjištění Mezivládního panelu pro změnu klimatu je nejzranitelnější a nejvíce exponovanou oblastí hospodářství odvětví využívání půdy (pro účely zemědělství, lesnictví a další), které má zároveň pro zmírňování a zvyšování odolnosti významný potenciál nákladové účinnosti; podotýká, že je zapotřebí, aby všechny smluvní strany zahrnuly do svých vnitrostátních příspěvků prvek týkající se půdy s vhodnou společnou metodikou měření, podávání zpráv a ověřování kvantifikovatelného pokroku ve vztahu k několika vzájemně provázaným cílům (tj. zmírňování, produktivita a odolnost); zdůrazňuje, že dohoda by měla stanovit komplexní rámec pro započítávání emisí a jejich pohlcování v důsledku činností v oblasti využívání půdy;

Středa, 26. listopadu 2014

47. zdůrazňuje, že je třeba věnovat zvláštní pozornost zabezpečení potravin a výživy pro ty skupiny obyvatelstva, které jsou v důsledku změny klimatu zranitelné;

Mezinárodní letecká a námořní doprava

48. znovu poukazuje na význam námořní a letecké dopravy z hlediska snižování emisí skleníkových plynů a potřebu rychlého pokroku a ambice dosáhnout uspokojivých a včasných výsledků v Mezinárodní námořní organizaci a Mezinárodní organizaci pro civilní letectví ve vztahu k rozsahu a naléhavosti výzvy v oblasti klimatu;

Diplomacie v oblasti klimatu

49. v této souvislosti zdůrazňuje, že je důležité, aby vzhledem ke svému významnému postavení EU na konferenci vystupovala jednotně ve snaze dosáhnout pokroku týkajícího se mezinárodní dohody a aby jednotný postoj v tomto ohledu zachovávala i nadále; vyzývá členské státy, aby své postoje účinně koordinovaly s postojem EU; zdůrazňuje, že EU musí vyvinout nátlak na smluvní strany, které nesměřují ke splnění cíle 2 °C; vyzývá delegaci EU, aby zdůraznila závazky, které při podpisu Kjótského protokolu přijaly jiné vlády;

50. vyzývá členské státy, aby vyvinuly intenzivní diplomatické úsilí zaměřené na naše partnerské země, jehož cílem je podporovat vyjednávací pozice EU, a aby své kroky koordinovaly s Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ) a s Komisí, a to i prostřednictvím sítě zelené diplomacie;

51. vítá summit OSN o klimatu pod záštitou generálního tajemníka konaný 23. září 2014 v New Yorku, na němž se sešlo více než 130 hlav států a předsedů vlád a řada zástupců občanské společnosti a podnikatelské sféry, aby poprvé od summitu v Kodani jednali o změně klimatu; vítá zejména oznámení vedoucích představitelů o přijetí konkrétních opatření zaměřených na snížení emisí, investice do čisté energetiky a růst s nízkými emisemi, prosazování zpoplatňování uhlíku a podporu financování opatření v oblasti klimatu; podtrhuje, že opatření plynoucí ze závazků vedoucích představitelů z New Yorku budou mít kritický význam pro zachování dynamiky před konferencemi v Limě a v Paříži;

52. domnívá se, že důvěryhodnost EU v souvislosti s jednáními o změně klimatu závisí na ambicióznosti jejich vlastních opatření;

53. zdůrazňuje, že souhrnný rámec pro období po roce 2015 by měl upevnit závazek mezinárodního společenství k udržitelnému rozvoji a měl by také podporovat mezinárodní závazky a cíle, a to i v oblasti změny klimatu;

54. zdůrazňuje, že konference COP 21 je jedinečnou příležitostí k přijetí opatření v boji proti změně klimatu a k propojení s činnostmi OSN při přípravě rozvojového programu na období po roce 2015 a s přípravami na konferenci o Hjótském rámci pro snižování rizik přírodních katastrof, která se uskuteční v březnu 2015; žádá EU, aby se o propojení těchto procesů v zájmu koherentního a ambiciózního naplňování cílů udržitelného rozvoje zasadila aktivnějším diplomatickým úsilím;

Průmysl a konkurenceschopnost

55. vyjadřuje znepokojení nad tím, že podle údajů Mezinárodní energetické agentury (IEA) vzrostly v roce 2013 celosvětové emise CO₂, a to navzdory poklesu emisí v Evropě a v USA; navrhuje proto, aby byl zvážen přístup rozlišené odpovědnosti, aby tak každá země přispívala ke globálnímu úsilí v oblasti průmyslové a energetické politiky; požaduje lepší využívání technologií, jako např. vesmírných družic, pro přesný sběr údajů o emisích a teplotě a transparentní spolupráci a sdílení informací mezi státy;

56. zdůrazňuje, že by se Evropa měla důrazněji zasazovat o to, aby na trh pronikaly technologie šetrné vůči životnímu prostředí, včetně IKT, energie z obnovitelných zdrojů, inovativních a účinných nízkoemisních technologií a zejména energeticky účinných technologií; zdůrazňuje, že stabilní mezinárodní právní rámec by podpořil investice do snižování emisí uhlíku, energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů a poskytl by příležitosti podnikům z EU, které v těchto odvětvích zaujímají čelní postavení; konstatuje, že inovativní udržitelné investice mohou posilovat růst a zaměstnanost;

Středa, 26. listopadu 2014

57. domnívá se, že ambiciózní a právně závazná mezinárodní dohoda by pomohla řešit problém úniku uhlíku a obavy dotčených odvětví ohledně konkurenceschopnosti, zejména pokud jde o odvětví náročná na spotřebu energie;

Výzkum a inovace

58. zdůrazňuje, že vývoj a zavádění udržitelných průlomových technologií je klíčovým prvkem v boji proti změně klimatu a zároveň skýtá možnost, jak partnery EU na celém světě přesvědčit, že je možné snižovat emise a současně zvyšovat konkurenceschopnost a zaměstnanost;

59. vyzývá k přijetí mezinárodních závazků ke zvýšení investic do výzkumu a vývoje udržitelných průlomových technologií v příslušných odvětvích; považuje za velmi důležité, aby EU šla příkladem a směřovala výdaje určené na výzkum do demonstrací inovačních technologií, které by byly šetrné ke klimatu a energeticky účinné, a aby EU na tomto poli rozvíjela úzkou vědeckou spolupráci s mezinárodními partnery, jako jsou země BRIC a USA;

Energetická politika

60. vítá nedávné signály, které vyslaly vlády USA a Číny ohledně opatření v oblasti klimatu a své ochoty významněji se zapojit do celosvětových snah o řešení problému změny klimatu; vyjadřuje politování nad tím, že některé rozvinuté země nadále zvyšují své emise na obyvatele;

61. konstatuje, že ceny různých zdrojů energie hrají zásadní úlohu při určování chování tržních subjektů, včetně průmyslových odvětví a spotřebitelů, a konstatuje, že neschopnost stávajícího mezinárodního politického rámce plně internalizovat externí náklady vede k zachování neudržitelných modelů spotřeby; dále opakuje, že globální trh s uhlíkem, na němž by cena obchodovaných emisí uhlíku byla dostatečně vysoká, by představoval kvalitní základ pro dosažení zásadního snížení emisí i rovných podmínek pro průmyslová odvětví; vyzývá EU a její partnery, aby v nejbližší době našli co nejúčinnější způsob, jak podporovat vazby mezi systémem EU ETS a jinými obchodními režimy s cílem vytvořit celosvětový trh s emisemi uhlíku, zajistit rozmanitější možnosti snižování emisí, rozšířit tento trh a zvyšovat likviditu, zaručit transparentnost a konečně také účinnějším způsobem přidělovat prostředky na financování energetiky a průmyslu;

62. vyzývá k užší koordinaci mezi Radou, Komisí a ESVČ, aby EU mohla vystupovat koordinovaně vůči mezinárodním organizacím, jako jsou např. IEA, Mezinárodní agentura pro obnovitelné zdroje energie, Mezinárodní partnerství pro spolupráci v oblasti energetické účinnosti a Mezinárodní agentura pro atomovou energii, a hrát tak aktivnější a vlivnější roli zejména při prosazování politik na podporu udržitelné energie, energetické účinnosti a energetické bezpečnosti;

63. vyzývá Komisi a členské státy, aby bezodkladně přijaly konkrétní opatření, jejichž prostřednictvím pod vedením Komise postupně do roku 2020 zruší dotace, které mají negativní vliv na životní prostředí, včetně dotací na fosilní paliva, a to na základě aktivního přístupu a monitorování prostřednictvím evropského semestru; dále žádá mezinárodně koordinované plnění cíle vytyčeného na vrcholné schůzce zemí G-20 v Pittsburghu, podle něhož mají být postupně zrušeny dotace na fosilní paliva, které podle IEA v roce 2012 v celosvětovém měřítku představovaly částku 544 miliard USD, což by významně omezilo emise CO₂ a v řadě zemí rovněž přispělo ke snížení veřejného schodku; vítá záměr vytvořit systém vzájemného hodnocení postupného rušení dotací na fosilní paliva, který vyslovila skupina G-20 v Petrohradu; hluboce lituje nedostatečného pokroku konkrétních opatření směřujících k provedení tohoto cíle; žádá revizi mechanismu čistého rozvoje (CDM) se zvláštním důrazem na předcházení negativním dopadům projektů CDM na lidská práva, zabezpečení potravin a životní prostředí;

Středa, 26. listopadu 2014

64. pokládá za politováníhodné, že na mezinárodní ani evropské úrovni není dostatečně řešena otázka úspor energie; zdůrazňuje skutečnost, že úspory energie umožňují vytvářet pracovní místa, dosáhnout ekonomických úspor, zabezpečit dodávky energie, zvýšit konkurenceschopnost a snižovat emise a že jsou klíčovým předpokladem odstranění vazby mezi emisemi a hospodářským růstem; vyzývá EU, aby usilovala o větší pozornost a prosazovala důraznější opatření v oblasti úspor energie v rámci mezinárodních jednání, ať už v souvislosti s diskusemi o přenosu technologií, plánech rozvoje či o finanční pomoci pro rozvojové země; zdůrazňuje, že v zájmu důvěryhodnosti musí EU a její členské státy stanovit a plnit ambiciózní cíle v oblasti energetické účinnosti; zdůrazňuje, že pro dosažení maximálních úspor energie a co nejvyšší energetické účinnosti je důležité omezit plýtvání energií v odvětvích stavebnictví a dopravy a u domácích elektrických systémů a spotřebičů;

65. zdůrazňuje, že je třeba zavést dopravní systémy s nízkou spotřebou energie a s vodíkovým pohonem;

Částečně fluorované uhlovodíky a Montrealský protokol

66. vyzývá smluvní strany, aby se zaměřily na mechanismus hlasování a rozhodování úspěšného Montrealského protokolu, jeho rozdílný přístup k povinnostem a jeho mechanismus vynucování a udělování sankcí a na jeho financování, jako na příklad, který by mohl být následován v rámci UNFCCC; vyzývá EU, aby zvýšila své úsilí o regulaci postupného ukončování výroby částečně fluorovaných uhlovodíků na celosvětové úrovni v souladu s Montrealským protokolem;

67. připomíná, že EU přijala ambiciózní právní předpisy na postupné ukončování výroby částečně fluorovaných uhlovodíků do roku 2030 o 79 %, neboť jsou široce dostupné jejich náhražky šetrné ke klimatu, jejichž potenciál je třeba plně využít; konstatuje, že postupné ukončování využívání částečně fluorovaných uhlovodíků představuje snadno dosažitelný cíl zmírňujících opatření v EU i ve třetích zemích, a vyzývá EU, aby aktivně podporovala celosvětová opatření týkající se této látky;

68. vítá diskusní dokument EU předložený smluvními stranám Montrealského protokolu o postupném ukončování výroby a používání částečně fluorovaných uhlovodíků a v této souvislosti vyzývá Komisi a členské státy, aby předložily oficiální návrh na změnu, který by byl předložen ke zvážení na 27. zasedání smluvních stran Montrealského protokolu, které se má konat v roce 2015;

Delegace Evropského parlamentu

69. je přesvědčen, že delegace EU hraje v jednáních o změně klimatu velmi důležitou úlohu, a pokládá proto za nepřijatelné, že se poslanci Evropského parlamentu nemohli zúčastnit koordinačních jednání EU na předchozích konferencích smluvních stran; očekává, že se koordinačních jednání EU v Limě bude moci zúčastnit alespoň předseda delegace Evropského parlamentu;

o

o o

70. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a sekretariátu UNFCCC s žádostí, aby byla rozeslána všem smluvním stranám, které nejsou členy EU.